

MEMÒRIA

Des de la cara Nord de l'altiplà de Gardeny i mirant de Oest a Est, l'horitzó és seré i ben il·luminat sobretot els dies que bufa ponent, un vent constant, sec i càlid que acarona la pell. Es un aire net que ve de les “terres de la Franja” i que en aquests dies amb el sol del matí son visibles.

Al Nord i més a prop tenim els Pirineus i si girem cap a l'Est l'aproximació i el diàleg amb el turó de la Seu es farà present. Gardeny, un turó que a 30 mts. sobre la ciutat i el riu permet gaudir de diferents horitzons.

Enmig de l'aridesa de la gran esplanada i en primer terme, una primera bassa d'aigua i **un bosc de màstils** ^(A) (suport d'aparells de medició de temperatura, vent, humitat..., i fins i tot d'algun niu de cigonya) ens acull, entrant en una nova escala més propera a l'home. **Una gran plaça** ^(B) que sis metres més avall funciona com a intercanviador entre escales i programes, se'ns presenta com “la porta” del museu.

A. Necropolis de Ordek (Turquia)

B. Places soterrades a Tungkwan (China)

C. Espirals al desert (Marroc)

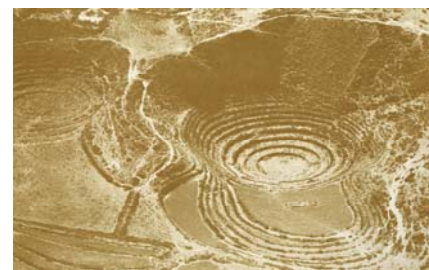
Una mica més enllà i amb la Seu al fons, notem com l'aire refresca, noves olors apareixen i un petit penya-segat ens descobreix el bosc, els ocells, l'aigua.....l'oasi. En **moviment circular i concèntric** ^(C) canviem gradualment de cota; arrezerats del vent de ponent i acollits pel nou espai podem entrar o be seguir per l'exterior. Creuem per una de les quatre cantonades, descobrint definitivament i enmig de les copes dels arbres un canvi de temperatura, de sons, d'olors i de colors.... Una nova atmosfera ens embolcalla, i entre llums i ombres ens adonem que el so de l'aigua fa un estona que ens acompanya. Baixant per una escalinata o per unes rampes **d'estructura palafítica** ^(D), arribem a una tercera esplanada, on tornem a notar una lleugera brisa de ponent que fa parlar la vegetació que ens envolta. Enmig una **bassa / dipòsit** ^(E) que acumula la pluja i és font de vida (sabaters, caps grossos, granotes...)

D. Estructura palafítica a Vieste (Italia)

E. Aqueducts al Riu Orontes (Turquia)

F. Anfiteatres de Muyu-Uray (Perú)

Gaudint d'un passeig hem arribat a “La Mariola”, creuant-nos amb altres persones del barri que utilitzen aquests espais per anar al nou museu que avui s'inaugura... Potser un altre dia tornen a visitar les sales interiors, però segur que molt sovint pararan per aquests espais tot passejant, per a prendre quelcom a la cafeteria o tan sols per sentir el soroll de l'aigua, dels ocells i gaudir de la **transició fins a l'altiplà** ^(F).

El coneixement acumulat pels homes al llarg dels segles, ens mostra com seguir aquells principis d'aprofitar o protegir-nos dels elements de la naturalesa per aconseguir espais habitables, intentant passar dels cicles oberts propis del sistema actual als cicles tancats propis de la biosfera.

La proposta es genera a partir de la interpretació del límit entre dos situacions naturals antagòniques:

L'altiplà a quatre vents asolejat i sec i la fondalada Nord, ombrívola i humida

La interacció amb el programa del nou museu, permet articular la transició entre les parts, gaudint de sensacions i continguts mediambientals i climàtics diversos, desdibuixant els límits entre interior i exterior, entre espai públic i museu, entre secà i regadiu.

Projectant perquè tot tingui un sentit en un sistema format per un entramat inseparable entre la natura i les trames de l'existència.

Identificant l'especificitat del lloc com a arquitectura genuïna

Re-seguint i re-mirant una anàlisi que en si mateixa ja és projecte i que en definitiva es limita a mesurar la condició natural.

I enfocant l'inici d'un procés amb una actitud en la que l'home, a partir del museu del medi ambient i el clima, es presenta com una espècie animal que intenta interaccionar amb el medi més que antropitzar-lo.

